ابتکار

روزنامه صبح ایران

سه‌شنبه ۱۲ آبان ۱۴۰۵
۲۳ جمادی‌الاول ۱۴۴۸
۳ نوامبر ۲۰۲۶
سال بیست‌ودوم
شماره ۶۲۹۰
۸ صفحه
۴۰۰۰۰ تومان

«ابتکار» همزمان با آغاز انتخابات آمریکا گزارش می‌دهد

ترامپ بدون کنگره

صفحه ۵

پاسخ سخنگوی وزارت خارجه به گمانه‌زنی درباره ترکیب هیئت مذاکره‌کننده ایران

مذاکره‌کننده ارشد قالیباف است

صفحه ۴

«ابتکار» از تکاپوی میانجی‌ها برای مهار بحران گزارش می‌دهد

دیپلماسی در وقت اضافه

گروه بین‌الملل - دو روز گذشته برای دیپلماسی ایران با تحرکاتی فشرده و همزمان در چند پایتخت همراه بوده است؛ تحرکاتی که از یک‌سو تلاش برای جلوگیری از دور تازه درگیری نظامی با آمریکا را دنبال می‌کند و از سوی دیگر، از ورود فعال‌تر چین و عمان به معادلات امنیتی منطقه حکایت دارد. درحالی‌که مذاکره‌کنندگان ایرانی در دوحه با میانجی‌های قطری رایزنی می‌کردند، علی باقری‌کنی در پکن با وزیر امور خارجه چین دیدار کرد و گزارش‌هایی نیز از برگزاری نشست سه‌جانبه ایران، چین و عمان منتشر شد. هم‌زمان، دونالد ترامپ از گفت‌وگوی مثبت خود با بنیامین نتانیاهو خبر داد؛ تماسی که براساس برخی گزارش‌ها، اختلاف‌نظر درباره ادامه مذاکرات یا بازگشت به گزینه نظامی در آن مطرح شده است. مجموعه این تحولات نشان می‌دهد بحران ایران و آمریکا در مرحله‌ای حساس قرار گرفته که دیپلماسی و تهدید نظامی همچنان در کنار یکدیگر جریان دارند.

به گزارش رویترز، هیئت ایرانی پس از چند روز رایزنی با میانجی‌های قطری، روز یکشنبه دوحه را ترک کرد؛ بااین‌حال، یک مقام آگاه تأکید کرده که پایان این مرحله از مذاکرات ناشی از بروز مشکل نبوده و پیش‌نویس پیشنهادی برای توافق همچنان در گردش است. محور اصلی رایزنی‌ها، دستیابی به ترتیباتی برای کاهش تنش، پایان محاصره دریایی و بازگشایی تنگه هرمز است. تهران اعلام کرده که اجرای اقدامات اولیه باید با تعهدات مشخص آمریکا همراه باشد.

عباس عراقچی نیز از امکان کوتاه شدن زمان اجرای طرح پیشنهادی تهران از هفت روز به دو روز خبر داده است. این انعطاف زمانی نشان می‌دهد ایران برای تسریع روند توافق آمادگی دارد، اما همچنان بر ترتیب اجرای تعهدات تأکید می‌کند.

بااین‌حال، اختلاف درباره زمان ورود به مذاکرات هسته‌ای و نحوه رفع محدودیت‌های اقتصادی پابرجاست. واشنگتن خواستار دریافت تعهدات روشن از تهران است و ایران نیز تضمین‌های عملی برای توقف فشارهای نظامی و اقتصادی را ضروری می‌داند.

شرح در صفحه ۵

سرمقاله

کیهان برزگر
استاد تمام روابط بین‌الملل

بازدارندگی میانه؛ معادله نوین قدرت

در ارزیابی قدرت نظامی، برتری فناوری معیاری مهم تلقی می‌شود. کشوری که به سامانه‌های پیشرفته هوایی، ماهواره‌ای، اطلاعاتی و هوش مصنوعی دسترسی دارد، ظاهراً باید در برابر بازیگری با امکانات محدودتر دست بالا را داشته باشد. بااین‌حال، تجربه جنگ‌های سال‌های اخیر نشان داده که فاصله فناوری الزاماً به معنای توانایی تحمیل نتیجه سیاسی نیست. از همین منظر، تقابل نظامی ایران با آمریکا و اسرائیل را می‌توان در چارچوب تغییر مفهوم بازدارندگی بررسی کرد؛ تغییری که در آن هزینه ادامه جنگ به اندازه قدرت آغاز آن اهمیت پیدا می‌کند. در همین رابطه مفهوم «تکنولوژی میانه» به ظرفیت‌هایی اشاره دارد که لزوماً پیشرفته‌ترین تجهیزات موجود در جهان نیستند، اما تولید، نگهداری و به‌کارگیری آنها برای یک قدرت منطقه‌ای امکان‌پذیر است. موشک‌ها و پهپادهای نسبتاً کم‌هزینه در کنار شیوه‌های نامتقارن دفاعی، می‌توانند محاسبات بازیگری را تغییر دهند که به برتری متعارف خود اتکا کرده است. البته این به معنای برابری کامل توان نظامی یا شکست قطعی قدرت برتر نیست؛ در واقع مسئله آن است که قدرت ضعیف‌تر می‌تواند مانع دستیابی سریع و کم‌هزینه حریف به اهدافش شود. برای درک این تحول باید میان پیروزی در یک عملیات و پیروزی در جنگ تمایز قائل شد. برتری هوایی می‌تواند امکان انهدام اهداف مشخص را فراهم کند، اما الزاماً به کنترل تحولات میدانی، پایان مقاومت طرف مقابل یا دستیابی به توافق مطلوب منجر نمی‌شود. جنگ اوکراین نیز نشان داده است که حتی یک قدرت بزرگ با وجود برخورداری از ظرفیت‌های گسترده نظامی، ممکن است در تحقق سریع اهداف خود با محدودیت روبه‌رو شود. بنابراین، موضوع اصلی دیگر تسلیحات پیشرفته طرف مقابل جنگ نیست، بلکه مسئله این است که کدام بازیگر می‌تواند هزینه‌های نظامی، اقتصادی و سیاسی یک رویارویی طولانی را مدیریت کند.

ادامه در صفحه ۲

آسوشیتدپرس گزارش داد

تاکتیک جدید ایران برای حمله به پایگاه‌های آمریکا

صفحه ۵

عارف ضمن تاکید بر صحبت صادقانه با مردم اعلام کرد

گاز کم است!

صفحه ۴

سیاستگذاری غلط داخلی بیش از جنگ بحران ساز شده است

هدف‌گذاری نرخ دلار ۲۷۰هزار تومانی از پارسال!

صفحه ۶

خبر

پزشکیان در نشست با استانداران و شهرداران:

نمی‌توانند ما را تسلیم کنند

رئیس جمهور با تاکید بر اینکه دشمنان نمی‌توانند با جنگ، ایران ما را تسلیم کنند، گفت: در مقابل دروغ‌گویی و زیاده‌خواهی آنها با قدرت می‌ایستیم و در این راه باید برای افزایش تاب‌آوری مردم تلاش کنیم و دغدغه‌ها و نگرانی‌هایشان را رفع کنیم.

مسعود پزشکیان روز دوشنبه ۱۱ آبان ماه ۱۴۰۵ در نشست با استانداران و شهرداران کلان‌شهرها و مراکز استان کشور که با موضوع تقویت معیشت مردم برگزار شد، با تاکید بر اینکه نباید بپذیریم عده‌ای از مردم در تأمین نیازها اولیه و ضروری خود ناتوان باشند، گفت: باید با مدیریت درست، کمک به کسانی که در امورات زندگی با مشکل مواجه هستند را در اولویت قرار دهیم و بتوانیم حداقل معیشت را برای ایشان فراهم کنیم. وی با تأکید بر ضرورت شناسایی درست نیازمندان و محرومان جامعه و تلاش همگانی برای رفع مشکلات مردم، افزود: در این مسیر همه مدیران کشور، ائمه جمعه، خیرین، بسیج، اصناف و اقشار مختلف در وهله اول باید نیازمندان جامعه استان، شهرستان، شهر و محله را به درستی ببینند و شناسایی کنند. رئیس‌جمهور تأکید کرد: باید به کسانی که نیازمندتر هستند بیشتر رسیدگی و کمک کنیم، محرومان و ساکنان استان‌های مرزی نباید در معیشت خود دچار مشکل شوند. وی با تأکید بر اینکه قطع کردن یارانه افراد دارای تمکن بالا برای ارائه کمک بیشتر به نیازمندان است، گفت: از مهم‌ترین مسایلی که دولت باید در اولویت قرار دهد، معیشت مردم و آموزش فرزندان است و در خصوص موضوع مدرسه‌سازی و فعالیت در حوزه آموزش در استان‌ها تربیت درست و بهبود کیفیت آموزش مدارس از اهمیت بالایی برخوردار است. وی با بیان اینکه در جنگ هیچ کس منفعت نمی‌برد، تصریح کرد: دشمنان نمی‌توانند با جنگ ایران ما را تسلیم کنند ما در مقابل دروغ‌گویی و زیاده‌خواهی آنها با قدرت می‌ایستیم و در این راه باید برای افزایش تاب‌آوری مردم تلاش کنیم و دغدغه‌ها و نگرانی‌هایشان را رفع کنیم.

رئیس‌جمهور ادامه داد: اگر می‌خواهیم تاب‌آوری مردم را افزایش دهیم و با کمترین تنش از شرایط عبور کنیم، باید تلاش کنیم با صرفه‌جوی و مدیریت مصرف انرژی تولید متوقف نشود. استانداران در استان‌های مختلف کشور باید با تشکیل تیم‌های کارشناسی و تخصصی پیشنهادات اجرایی در مورد صرفه‌جویی و افزایش تولید را از مدیران زیرمجموعه خود دریافت و در تصمیمات اجرایی مورد توجه قرار دهند. وی با بیان اینکه برای این منظور به دنبال کسب مجوز از رهبری معظم هستیم، گفت: بخش خصوصی و تولیدکننده باید بهره‌وری بالا داشته باشد. اگر افرادی با سفارش و توصیه به کار گمارده شوند که کارآیی و بهره‌وری لازم را نداشته باشند این خیانت به کشور است. پزشکیان با اشاره به همدلی سران قوا و همچنین همراهی مدیران و مردم در مسیر حل مشکلات و مقابله با توطئه‌های دشمنان، اظهار داشت: همراهی و همدلی در کشور باعث شد دشمنان از تاب‌آوری ایران در مقابل تهاجم‌ها و حملات نظامی متعجب شود. رئیس جمهور با اشاره به اینکه قرار نیست با مردم خودمان دعوا کنیم، گفت: باید در کنار هم باشیم و همراهی مردم را جلب کنیم تا مردم هم به ما اعتماد کنند. تلاش همه ما باید این باشد که تصمیمات ما برای مردم هزینه ایجاد نکند. صنوف و اقشار مختلف را برای تحقق اهداف و برنامه‌های خود در راستای صرفه‌جویی انرژی و افزایش تولید همراه کنیم این موضوع باید به باور و اعتقاد همه ما تبدیل شود. وی در بخش دیگری از سخنان خود با اشاره به تلاش دشمنان برای ایجاد موانع و محدودیت در مسیر تبادلات مرزی ایران و همسایگان، گفت: دشمن برای بستن مرزها ایران با همسایگان و ایجاد اشکال در تبادلات مرزی تلاش می‌کند، اما با همراهی و همکاری تلاش و توطئه دشمنان را خنثی می‌کنیم.

یادداشت

چرخش راهبردی خلیج فارس: از فشار حداکثری به مدیریت بحران

محمد مهدی مظاهری*

حضور هیئت‌های عالی‌رتبه از کشورهای عضو «توافقنامه دفاع مشترک مکه» در تهران، در شرایطی که منطقه درگیر تنش‌های نظامی و فرایند شکننده مذاکرات ایران و آمریکاست، نقطه عطفی در معادلات امنیتی خلیج فارس و غرب آسیا محسوب می‌شود. این رویداد نشان‌دهنده تغییر پارادایم کشورهای عربی از اتکای صرف به آمریکا به سمت «مدیریت منطقه‌ای» و تعامل مستقیم با تهران است؛ تحولی که می‌تواند هم فرصت‌هایی برای کاهش تنش و هم خطراتی برای محاسبات دیپلماتیک ایجاد کند.

تهران، میزبان ائتلافی نوظهور

روز دوشنبه ۴ آبان ۱۴۰۵، تهران میزبان هیئتی متشکل از مقامات ارشد امنیتی و دفاعی از سه کشور عضو «توافقنامه دفاع مشترک مکه» بود؛ پیمانی که مردادماه امسال (اوت ۲۰۲۶) میان عربستان سعودی، ترکیه و پاکستان در جده امضا شد و بر اساس آن، هرگونه حمله مسلحانه به یکی از سه کشور، حمله به همه تلقی می‌شود.

رئیس جمهور و دبیرشورای عالی امنیت ملی، بالاترین مقامات اجرایی و امنیتی ایران میزبان اعضای این هیئت بودند که در رأس آن خالد بن سلمان (وزیر دفاع عربستان)، عاصم منیر (فرمانده ارتش پاکستان) و ابراهیم کالین (رئیس سازمان اطلاعات ترکیه) حضور داشتند. این نخستین دیدار در این سطح میان ایران و نمایندگان این سه کشور پس از تشدید درگیری‌های نظامی از فوریه ۲۰۲۶ است.

اهمیت این نشست را باید در دو سطح تحلیل کرد: نخست، سطح اعلامی که «کاهش تنش» و «حمایت از دیپلماسی» ذکر شده است. مقامات سعودی صراحتاً هدف از این سفر را حمایت از تلاش‌های دیپلماتیک و کاهش تنش میان طرف‌های درگیر عنوان کرده‌اند . اما در سطح زیرین، این نشست حامل پیامی راهبردی است: کشورهای منطقه، حتی آن‌هایی که در سال‌های اخیر به دنبال موازنه‌سازی علیه ایران بودند، دریافته‌اند که در فضای جنگ و ناامنی، «امنیت قابل خریداری» نیست و نمی‌توانند ثبات خود را صرفاً به واشنگتن گره بزنند.

چرخش راهبردی خلیج فارس: از فشار حداکثری به مدیریت بحران

سیاست کشورهای حاشیه خلیج فارس در قبال ایران طی ماه‌های اخیر دستخوش تحولی پیچیده شده است. این تحول را باید در چارچوب جنگ ویرانگری دید که از اسفند ۱۴۰۴ آمریکا و رژیم اسرائیل علیه ایران آغاز کردند و در خردادماه همان سال با یک تفاهم‌نامه شکننده متوقف شد. در جریان این جنگ، ایران نه تنها به اسرائیل بلکه به پایگاه‌های آمریکایی در خاک کشورهای منطقه از جمله عربستان نیز حمله کرد و انصارالله یمن نیز حملات خود به تأسیسات نفتی و زیرساخت‌های غیرنظامی عربستان را تشدید کردند. این تجربه تلخ، محاسبات ریاض را عمیقاً تغییر داده است.

ریاض که دهه‌ها امنیت خود را به چتر حمایتی آمریکا گره زده بود و گمان می کرد حملات نظامی آمریکا و اسرائیل به ایران می تواند این رقیب منطقه ای دیرینه را تضعیف و عربستان را به قدرت برتر منطقه تبدیل کند، اکنون با این پرسش بنیادین مواجه شده است که اگر آمریکا نتواند از پایگاه‌های خود در برابر حملات موشکی و پهپادی ایران دفاع کند، چگونه می‌تواند از متحدانش دفاع کند. این پرسش، انگیزه اصلی شکل‌گیری پیمان مکه و همچنین حضور وزیر دفاع این کشور در تهران است.

البته به طور همزمان، نشانه‌هایی از آمادگی ریاض برای سناریوی جنگ طولانی نیز دیده می‌شود: برنامه ذخیره‌سازی نفت خام در تأسیسات زیرزمینی سنگاپور از نیمه دوم سال آینده میلادی، نشان می‌دهد عربستان برای اختلال‌های طولانی‌مدت در مسیرهای انتقال انرژی برنامه‌ریزی می‌کند.

از سوی دیگر، ترکیه و پاکستان نیز انگیزه‌های خاص خود را دارند. آنکارا به دنبال ایفای نقش میانجی و تقویت جایگاه منطقه‌ای خود است و اسلام آباد، از این شرایط برای تقویت وزن ژئوپلیتیک خود بهره می‌برد. پاکستان از زمان آغاز جنگ در اسفند ۱۴۰۴، نقش کلیدی میانجی میان واشینگتن و تهران را ایفا کرده و سفر پیشین عاصم منیر به تهران در هفته پیش، زمینه‌ساز برگزاری این اجلاس چهارجانبه در تهران شد. بنابراین، پیمان مکه را نباید صرفاً یک ائتلاف ضدایرانی دید؛ بلکه ترکیبی از منافع متفاوت و بعضاً متعارض است که ایران می‌تواند از شکاف‌های درونی آن بهره ببرد.

با این حال، قرائت بدبینانه‌ای نیز وجود دارد: هر سه کشور عضو این پیمان روابط نزدیکی با آمریکا و رژیم اسرائیل دارند و عربستان در جنگ‌های پیشین در کنار آمریکا قرار داشته است. از این منظر، حضور آنها در تهران ممکن است بیش از آنکه نشانه تغییر راهبردی باشد، تلاشی تاکتیکی برای کاهش فشار جنگ بر آمریکا و متحدانش و پایین اوردن قیمت نفت در آستانه انتخابات آمریکا تلقی شود. این قرائت را نمی‌توان نادیده گرفت، اما حتی اگر انگیزه اصلی اعضای پیمان مکه تاکتیکی باشد، ایجاد کانال ارتباطی مستقیم میان تهران و ریاض در اوج تنش، به خودی خود ارزش راهبردی دارد.

تأثیر بر مذاکرات ایران و آمریکا: پیام دوگانه

این نشست در تهران، همزمان با ادامه روند مذاکرات غیرمستقیم ایران و آمریکا با میانجی‌گری عمان، قطر و پاکستان انجام می‌شود. یک روز پیش از حضور اعضای پیمان مکه، هیئتی از قطر به تهران آمده بود؛ سفری که به گفته سخنگوی وزارت خارجه ایران ماهیت دوجانبه داشت و با نقش میانجی‌گرانه دوحه در روابط تهران و واشینگتن مرتبط بود. وزیر خارجه ایران، اعلام کرده که تهران طرحی هفت‌روزه به میانجی‌ها ارائه داده که بر مبنای آن آمریکا ظرف شش روز محاصره دریایی و تحریم‌ها را لغو می‌کند و سپس ایران تنگه هرمز را باز خواهد کرد.

این موضع نشان می‌دهد که تهران تلاش می‌کند مذاکرات منطقه‌ای و موضوع هسته‌ای را از هم تفکیک کند و از حضور کشورهای منطقه به عنوان اهرمی برای مشروعیت‌بخشی به مواضع خود استفاده کند.

اما در سوی دیگر، آمریکا نیز ضمن تدارک برای سناریوی حمله مجدد نظامی، از تلاشهای منطقه ای برای راضی کردن ایران به مصالحه و دیپلماسی استقبال می کند و ارزوی شرایطی را دارد که بتواند سریعتر به مخاصمه با ایران پایان داده، فضای پر التهاب سیاسی_ امنیتی موجود را ارام و اعلام کند در مورد ایران نیز به اهداف اعلامی اش دست یافته است.

در نتیجه، برای آمریکا نیز، این تحول(حضور اعضای پیمان مکه در تهران) حاوی پیامی دوگانه است. از یک سو، واشینگتن شاهد آن است که متحدان سنتی‌اش در خلیج فارس، مسیر تعامل مستقیم با تهران را در پیش گرفته‌اند. از سوی دیگر، این تعامل می‌تواند به کاهش تنش‌ها و ایجاد فضایی برای پیشبرد دیپلماسی کمک کند.

اما نکته حائز اهمیت آن است که کشورهای عربی،دغدغه های کاملا مشابهی با آمریکا ندارند. برخلاف تصور اولیه، این کشورها از هرگونه توافق جامع که به تقویت بیش از حد ایران منجر شود نیز هراس دارند. عربستان و امارات همچنان ترجیح می‌دهند ایران در وضعیت تعلیق کنونی و بدون دستیابی به امتیازات بزرگ باقی بماند، در حالی که قطر و عمان رویکردی مبتنی بر کاهش تنش و دیپلماسی را دنبال می‌کنند.

جنگ و صلح: محاسبات خطرناک

در بعد نظامی، حضور هیئت مکه در تهران همزمان با حملات مستمر انصارالله به عربستان و تهدیدهای متقابل ایران و آمریکا صورت می‌گیرد. پیمان مکه که قرار بود «حمله به هر عضو را حمله به همه اعضا» تلقی کند، اکنون با نخستین آزمون جدی خود مواجه شده است. واقعیت آن است که این پیمان بیشتر یک چتر سیاسی-امنیتی برای مدیریت بحران است تا یک ائتلاف نظامی عمل‌گرا. عربستان به خوبی می‌داند که ورود به یک درگیری مستقیم با ایران، حتی با پشتیبانی پاکستان (که دارای سلاح هسته‌ای است) و ترکیه، می‌تواند به ویرانی زیرساخت‌های حیاتی‌اش منجر شود.

ایران نیز از این واقعیت آگاه است. وزیر خارجه ایران تأکید کرده که تهران «آماده‌تر از گذشته» برای دفاع از خود است، اما این آمادگی را «برای جلوگیری از جنگ» می‌داند، نه استقبال از آن. بنابراین، حضور هیئت مکه در تهران را می‌توان تلاشی برای ایجاد یک «کد ارتباطی» میان طرف‌های متخاصم دانست تا از طریق آن، خطرات ناشی از سوءتفاهم و ماجراجویی نظامی کاهش یابد.

در این میان، متغیر اسرائیل نیز نباید نادیده گرفته شود. بنیامین نتانیاهو در روزهای پایانی کارزار انتخاباتی خود مدعی شده که «۹۰ درصد کار نابودی برنامه هسته‌ای ایران انجام شده» و برخی گزارش‌های غیررسمی حاکی از فشار او بر ترامپ برای حمله پیش از انتخابات است. در سوی دیگر، ترامپ ترجیح می‌دهد تا قبل از انتخابات کنگره در ۱۲ آبان جنگی آغاز نشود. این شکاف زمانی، پنجره‌ای محدود برای دیپلماسی ایجاد می‌کند که نشست تهران دقیقاً در آن قرار گرفته است.

نتیجه‌گیری: دیپلماسی در سایه شمشیر

حضور اعضای پیمان مکه در تهران، نشان‌دهنده واقعیتی انکارناپذیر است: کشورهای منطقه دریافته‌اند که در غیاب یک چارچوب امنیتی بومی و پایدار، هیچ‌کس نمی‌تواند امنیت خود را تضمین کند. ایران نیز با پذیرش این هیئت، نشان داد که حاضر است در عین حفظ مواضع راهبردی خود، با رقبای منطقه‌ای خود گفت‌وگو کند. سخنگوی وزارت خارجه ایران پیش‌تر این پیمان را تهدید علیه ایران ندانسته و آن را نشانه ناامیدی کشورهای منطقه از تضمین‌های امنیتی آمریکا توصیف کرده بود ؛ موضعی که نشان می‌دهد تهران ترجیح می‌دهد این تحول را به عنوان فرصتی برای بازتعریف معماری امنیتی منطقه ببیند، نه تهدیدی نظامی.

با این حال، نباید فراموش کرد که این گفت‌وگوها در سایه جنگ و تهدید نظامی جریان دارد. تا زمانی که چالشهای اساسی از جمله موضوع هسته‌ای، حضور نیروهای آمریکایی در منطقه و حمایت از گروه‌های مقاومت به عنوان مسائل حل‌نشده باقی بمانند، هرگونه تعامل منطقه‌ای شکننده و آسیب‌پذیر خواهد بود. آنچه اکنون اهمیت دارد، تبدیل این نشست‌ها به یک روند پایدار و نهادینه‌شده است تا منطقه از چرخه بی‌پایان تنش و تقابل خارج شود. ایران، به عنوان یکی از بازیگران کلیدی، می‌تواند با هوشمندی دیپلماتیک، این فرصت را به یک سازوکار امنیت جمعی تبدیل کند؛ سازوکاری که در آن، امنیت همه کشورهای منطقه به هم گره خورده باشد، نه آنکه امنیت یکی، به قیمت ناامنی دیگری تأمین شود.

* استاد دانشگاه

پیام روزنامه سعودی به اماراتی‌ها

ثروت قدرت نمی‌آورد

سردبیر یک روزنامه سعودی به شدت از کشورهای عربی حوزه خلیج فارس که به اشتباه تصور می‌کنند به دلیل ثروت‌شان قدرت دارند، انتقاد کرد.

روزنامه عربستانی الجزیره در سرمقاله روز دوشنبه خود نقش نیروهای سعودی در محافظت از بحرین در برابر «تهدید فروپاشی» را یادآوری کرد. در این سرمقاله که توسط خالد بن حمد المالک، سردبیر روزنامه نوشته شده است، به شدت از کشورهای عربی حوزه خلیج فارس که به اشتباه تصور می‌کنند به دلیل ثروت‌شان قدرت دارند، انتقاد شده است. فعالان این اظهارات را به عنوان ارائه پیام‌های ضمنی به امارات تفسیر کردند.

المالک در سرمقاله‌ای با عنوان «محاسبات خود را دوباره ارزیابی کنید» ادعا کرد که اگر مداخله نظامی عربستان نبود، بحرین در آستانه سقوط بود.

نویسنده با یادآوری مداخله عربستان در بحرین در جریان خیزش ۲۰۱۱ نوشت که ریاض، بحرین را نجات داد و نظام سیاسی آن را حفظ کرد.

وی نقش عربستان در تشکیل ائتلاف بین‌المللی که کویت را از حمله عراق در سال ۱۹۹۱ آزاد کرد، یادآوری نمود. به گزارش ایسنا، نویسنده هشدار داد که ثروت عظیم مالی برخی از کشورها ممکن است رهبران آنها را به سمتی سوق دهد که قدرت خود را بیش از حد ارزیابی و باور کنند که می‌توانند بدون همکاری کشورهای بزرگتر عمل کنند اما در نهایت در مواجهه با تهدیدات خود را نیازمند «برادر بزرگتر»بیابند.

وی همچنین ادعا کرد که عربستان در حال حاضر نقش مهمی در جلوگیری از تجزیه یمن ایفا و برای پایان دادن به جنگ در سودان تلاش می‌کند. این نویسنده هشدار داد که اختلافات کشورهای شورای همکاری خلیج فارس و اعراب فقط به نفع دشمنان منطقه است.

نویسنده از ترس برخی از کشورها از هژمونی عربستان انتقاد کرد و گفت که ریاض منبع قدرت و حفاظت از همسایگان خود است نه دولتی که به دنبال به حاشیه راندن یا تضعیف آنها باشد.

نویسنده در مقاله خود نامی از امارات نبرد، اما صحبت‌های او در مورد پول و توهم قدرت، همراه با مطرح کردن پرونده‌های یمن و سودان با انتقادات مستقیمی که قبلا از ابوظبی مطرح کرده بود، تلاقی دارد و آن را به دنبال کردن سیاست‌هایی متهم می‌کند که به منافع عربستان و ثبات منطقه‌ای آسیب می‌رساند.